

CELINY

Z P R A V O D A J 2/2017 S P O L E Č N O S T I S B Ě R A T E L Ů C E L I N

CELINY A DESKOVÁ ČÍSLA

Před uzávěrkou zpravodaje jsem obdržel aukční katalog J.Majera. Jako položka číslo 980 je zde nabízena československá celinová dopisnice pro potrubní poštu CPO 1 z r.1920 s natištěnou známkou 140h Osvobozená republika modrá s doplňkovou fran katurou 2x 5h Holubice modrá s okrajem a DČ 3 v ochranném rámu a počítadlem 5.- Uvedené datum použití 21.6.1921. Přesné výplatné 50h dopisnice do zahraničí, 1 Kč expres. I destinace je mimořádně zajímavá – Ceuta, Španělské Maroko. Jde o hezký doplněk k mému článku z čísla 1/2017.

PERFINY NA CELINÁCH

Perfiny jsou oborem, který se celin (a podobně kolků) týká pouze okrajově a spíše zajímá sběratele známek a celistvostí jiného charakteru než celiny. Nicméně ono "Last but not least" platí i v tomto případě a dovolil bych si tvrdit, že perfiny na celinách jsou "bonbónkem" jak pro celináře, tak pro perfináře.

Prohlédl jsem si na Exponetu perfinářské exponáty se vztahem k období ČSR 1918 až 1939 a napočítal jich celkem sedm (některé přesahují z období RU). Při jejich letmé prohlídce jsem v nich objevil pouhých šest celin, jejichž natištěná známka, nebo jiné místo bylo opatřeno perfinem. A to už je poměrně vypovídající údaj o vzácnosti takových kousků.

Aniž bych se blíže zaobíral historií a důvody vzniku perfinů, vím, že jejich předchůdci se objevili již na první emisích rakouských celinových obálek i prvních dopisnicích. Postupem krátké doby pak nabyly podoby, kterou lze považovat za definitivní a ta byla používána i po rozpadu Rakousko-Uherska, tedy na území nově vzniklého Československa a po jeho rozpadu v roce 1939, pak i na území Protektorátu ČaM a Slovenského Štátu.

Z uvedených důvodů nacházíme první perfiny, které zajímají sběratele celin období ČSR I již na předběžných celinách jak rakouského, tak uherského původu. Firmy, které existovaly v RU, přežily jeho rozpad většinou bez újmy a přešly kontinuálně se vším všudy, tedy i se svými názvy, od nichž se povětšinou odvozoval tvar perfinu, také s perfinovacími strojký a zásobou celin a známek do nové republiky.

Frankatury z tohoto období, jsou poměrně vzácné a hledané, perfinů na celinách je přímo jako pověstného šafránu.

KFAT

Uherská dopisnice HiPC 112 (MiP.70) 10f Koruna červená + 5h
Hradčany, odesláno firmou Franz Kühmayer & Comp.(razítko na rubu), DR POSZONY
919 AUG 21, II.TO. Perfin K.F.é T. na celině i známce (na té je špatně viditelný).

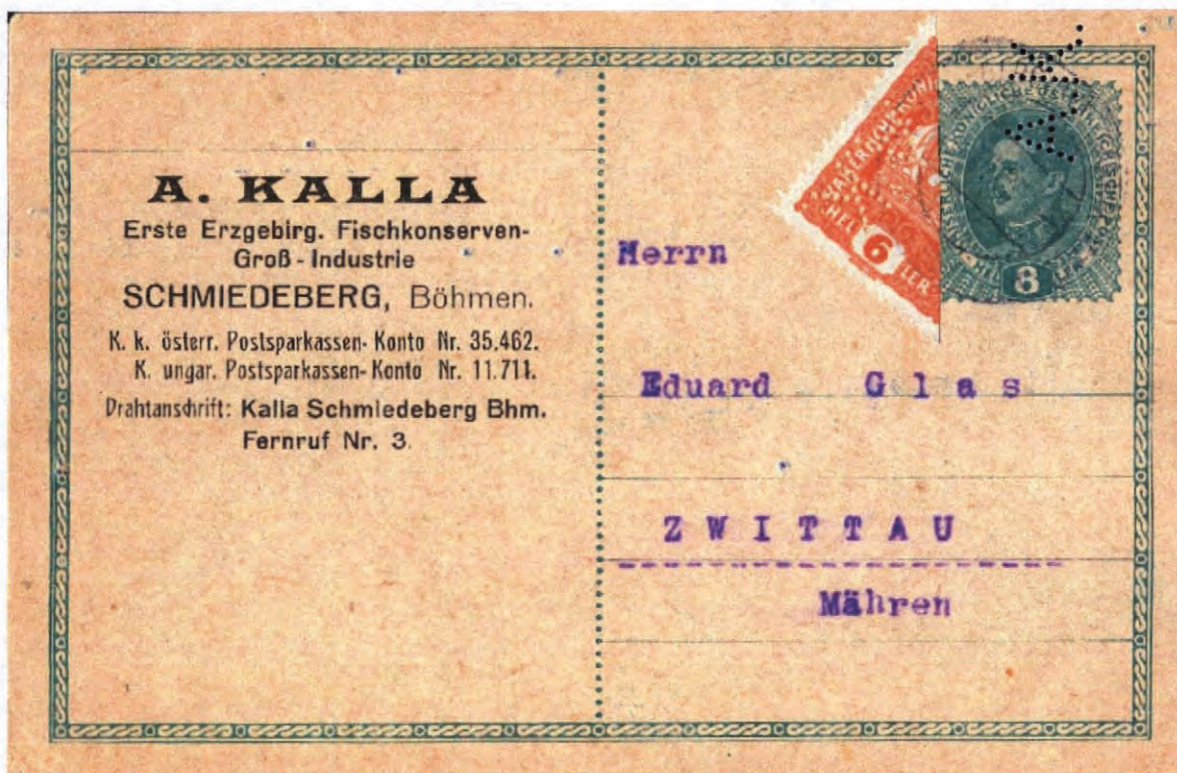

Firma Erste Erzgebirgische Fischkonserven Gross Industrie A. Kalla Schmiedeberg, je v perfinářské "bibli", kterou je Katalog perfinů z území Československa, označena česky jako První rudohorský velkopřmysl rybích konzerv Šmídeberk. Šlo zřejmě o dost velkou továrnu s pobočnými závody, která měla ve Šmídeberku svůj zájemnický poštovní úřad včetně příslušné R-nálepky. Úřad byl otevřen 16.8.1916 a uzavřen 31.1.1929.

Z obchodní korespondence pochází na dané poměry značné množství dopisů i rakouských celin použitých jako předběžné. Bezpochyby jsou použity z čisté potřeby jako služební, ale působí dojmem, že je vypravoval někdo, kdo věděl, jak udělat radost nám filatelistům.

Působí tak i tato rakouská dopisnice HiPC 6 (MiP.232) Karel 8h s firemním přitiskem, doplněná půlenou známkou 6h Koruna. Obě mají perfin A.K. Razítko DR Schmiedeberg 20.XII.18, zde bohužel hůře čitelné.

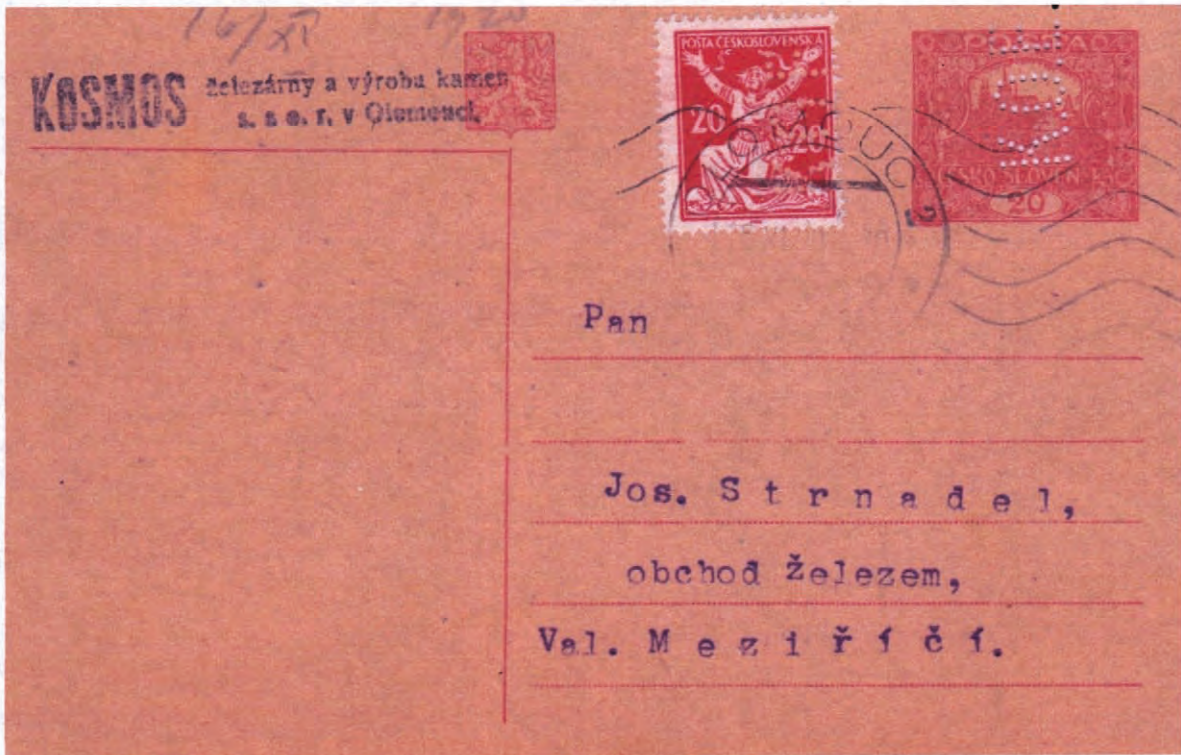

A.K.

S perfinem je rovněž doložena rakouská dopisnice 10h Koruna HiPC (MiP.235), reprodukci bohužel nemám k dispozici.

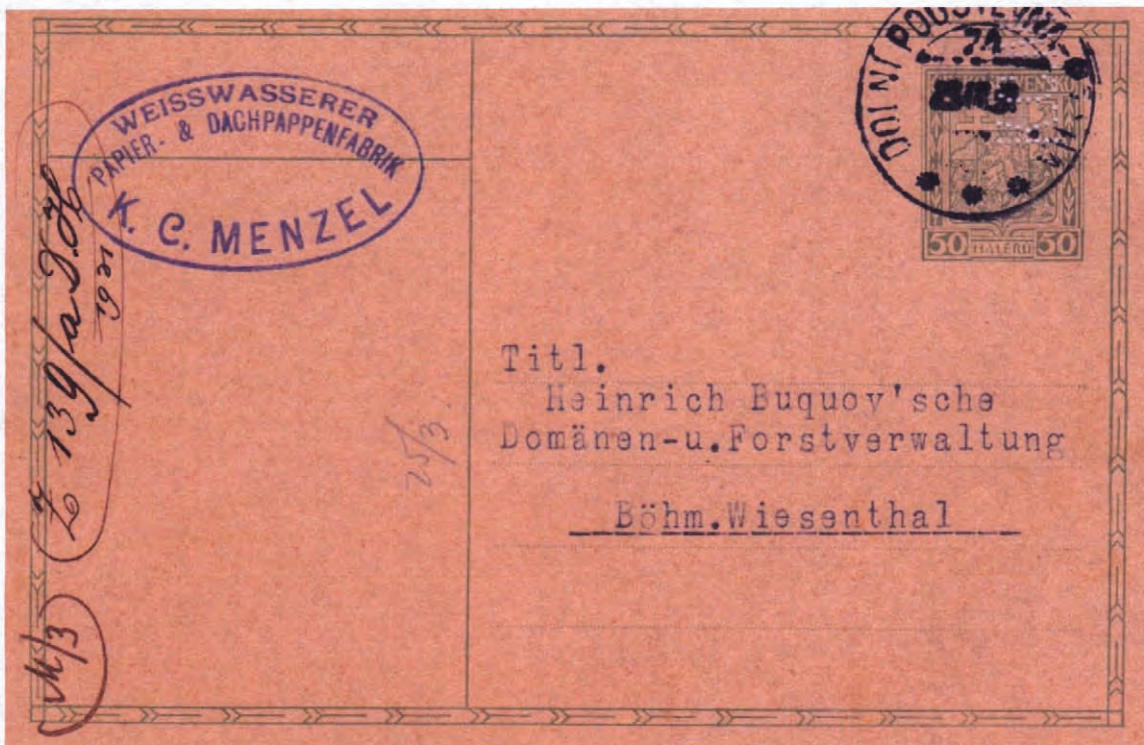
Snad nejvíce (pokud vůbec), se vyskytují perfinované celiny s natištěnou známkou Hradčany, a to prakticky všechny určené pro vnitrostátní použití.

K.O.E.

Zde je ukázka dopisnice CDV 22 z r.1920 20h Hradčany se Znakem, s doplňkovou frankaturou ve IV.TO 20h Hradčany na celkový vnitro tarif 40h. DR OLOMOUC 2, 15.XI.20. Dopisnice i známka s perfinem K.O.E. – KOSMOS, železářny a výroba kamen s. s.r.o. v Olomouci.

K.C.M.

Další ukázka je dopisnice CDV 37 z r.1927 s natištěnou známkou Střední znak, tzv."rovné rámy", znehodnocená razítkem VLP č.74, DOLNÍ POUSTEVNA - PRAHA, 23.III.31. Pefin K.C.M. - K. C. Menzel, Bělská továrna na papír, lepenky a krycí lepenky.

Na dalších vydáních celin se perfiny vyskytují skutečně už jen sporadicky a okruh firem, které celiny takto označovaly, je velice úzký. Jednou z nejvytrvalejších byla právě firma K. C. Menzel z Podolí u Bělé pod Bezdězem.

V poštovním provozu bylo při obchodním styku využíváno mimo korespondence v dopisech, či dopisnicemi také tzv. velkých celin, tedy poštovních průvodek a výběrek a fiskálních celin, např. nákladních listů. Ty sloužily k zaslání zboží, či přímo k jeho zaplacení. Z období ČSR I jsou takové doklady vzácné, zatím máme zdokumentované pouze balíkové průvodky (ústřížky) a ty používalo pouze několik málo firem.

The image shows a detailed Czech postal receipt (CDV) for a parcel. Key features include:

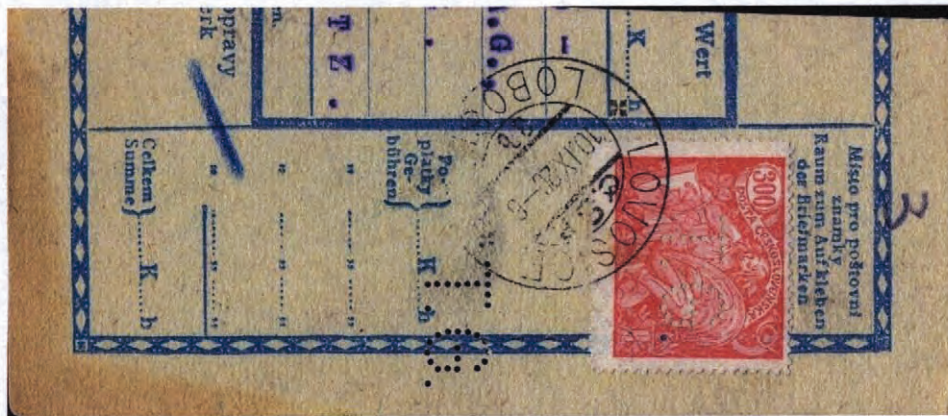
- Header:** "Oesterreichische Acten" and "Prag 14" with a red "1071" stamp.
- Parcel Type:** "Colis postal" with a "12 h" (12-hour) seal.
- Recipient:** "Herrn S. Klein Constantinopel" (Constantinople, Turkey).
- Origin:** "M. Joss & Löwenstein Prague VII." printed vertically on the left.
- Stamps:** A blue circular postmark from Prague dated "25. III. 1927" and a red circular seal of the "K. K. OESTERREICHISCHE POST".
- Weight and Fees:** A section for "Gewicht" (weight) and "Zollgebühren" (duties) with handwritten entries.
- Destination:** "Türkei" (Turkey) printed in red.
- Postage:** "Porto - Port de" and "Beförderungsweg - Acheminement" fields.
- Bottom Section:** A box for "Zollgebühren" with a handwritten "79" and a stamp with Arabic script.

M. J.
& L.

Tato celá rakouská průvodka Sch 241 sice není předběžná, ale jak natištěný kolek, tak i obě výplatní známky jsou opatřeny perfinem M.J.&L. Patřil firmě M.Joss & Löwenstein a.s. Praha. Balík byl firmou zaslán z DR PRAHA 14/PRAHA 14 dne 12.V.15 do Constantinopole v Turecku (na rubu raz.GALATA a CONSTANTINOPOL).

Ústřížek první hradčanské průvodky CPP 1B z r.1919 v česko-německé mutaci. Pravděpodobně zboží zasláné firmou Teodor Gröger, chemické výrobky Lovosice. Uprostřed u pravého okraje firemní perfin T.G., perfinem je opatřena i výplatní známka. DR LOVOSICE/LOBOSITZ 10.IX.20.

TO

Před časem byly uveřejněné ukázky celin opatřených znehodnocovacími perfiny MŠANO. Ty ovšem patří již do jiné kategorie – zde nešlo o použití pro poštovní účely, ale o dodatečné znehodnocení dříve již poštou prošliých dokladů. K této problematice bylo již zveřejněno pojednání jak v zpravodaji Perfiny tak CELINY.

Dosud nebyl nalezen a předložen perfin na celinách nástupnických států po rozpadu Československa, tedy Protektorátu ČaM a Slovenského štátu, ani na zabraném území Sudet, jižního Slovenska či Zakarpatské Ukrajiny, tzn. Celinách Německa, Polsska a Maďarska. Perfinované celiny Československa nejsou známy ani po roce 1945. Oproti tomu perfiny na dopisních frankaturách známé jsou, ale je jich mnohem méně než v předchozích obdobích.

Dovolím si na závěr požádat kolegy celináře i perfináře o jejich pohled, vyjádření a doplnění této problematiky.

Vilém Reichsfeld

M.F.C.

Jako doplněk předchozího článku se mi podařilo sehnat vyobrazení celinová dopisnice CDV 17 s natištěnou známkou Hradčany 20h červená, která je opatřena perfinem M.F. & C. používaným firmou M.Faber z Letovic. Doplnková frankatura 10h Holubice nebyla dostatečná a tak ji pošta zatížila dopltným 20h. Škoda nekvalitních otisků denních razítek.
Za ukázkou děkuji p.V.Havlovi.

ČSR

Z letní aukce poštovních známek p. Jiřího Majera, která se koná 16.9.2017, jsem vybral ještě dvě zajímavé položky. V obou případech jejich mimořádnost trochu kazí chybná výše doplňkové frankatury.

Uherská celinová dopisnice Hirš PC112(MiP.70) z r.1918 s natištěnou známkou Svatostěpánská koruna 10h červená, použitá v srpnu roku 1919. Zasláno doporučeně do USA. Doplňková frankatura 10+80h Hradčany. Výplatné jako za dopis (50+50h R).

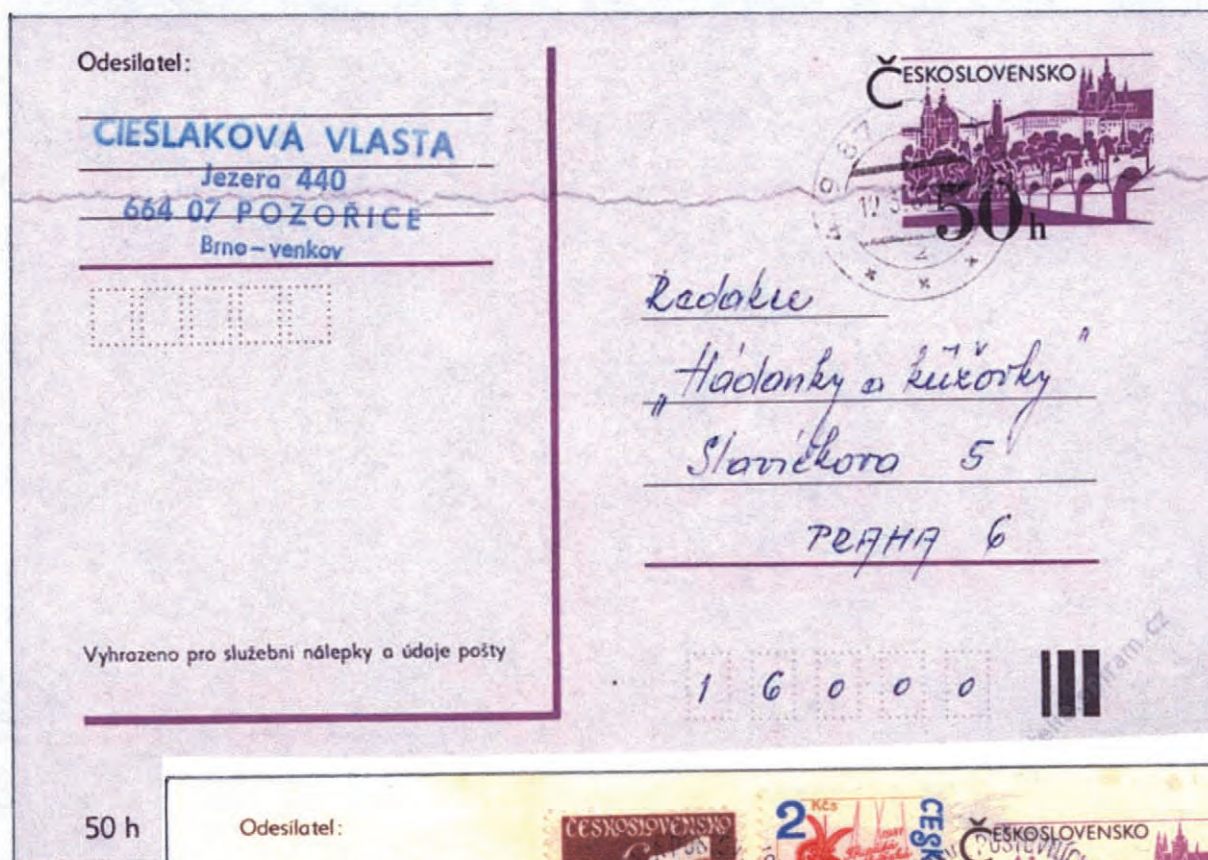

Druhá ukázka je CDV 24 Osvobozená republika 50h zelená s populární deskovou vadou vajíčko v pase. Doplňková frankatura 10+50h (Pof.146,156). Nedostatečná frankatura, dopisnice do blízké ciziny měla správný tarif 1,20Kčs.

ČSSR CDV 192

Na prodejním serveru sbírám.cz se mi podařila zachytit jedna zajímavá dopisnice. Jde o CDV 192 z r.1980 s natištěnou známkou Praha 50h, černá, fialová s výrobní vadou nastavený papír. Musím konstatovat, že podobný kus ve své sbírce celin dosud nemám. Potěšující je i skutečnost, že jde jednoznačně o nefilatelistické použití.

Ze svého archivu jsem vybral na doplnění ještě jednu dopisnici CDV 192. Tentokrát se stoprocentním filatelistickým pozadím. Zaslána byla P.Pittermanem, filatelistou a znalcem z výstavy známek SEMILY 1981.

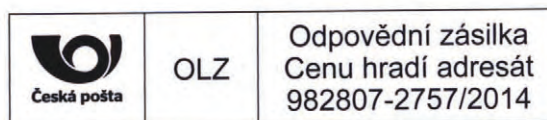
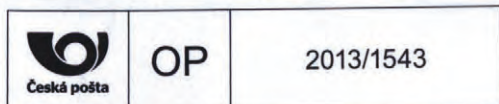
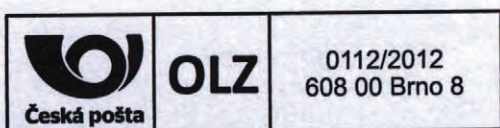
KDE KONČÍ A ZAČÍNÁ CELINA

Stará poučka říká, že celina by měla nést známku či hodnotu nebo symbol ji nahrazující.

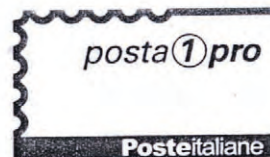
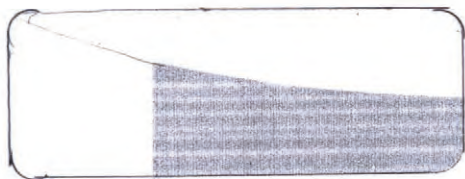
U starších vydání se většinou spoléháme na katalogy – co je zde zaneseno, je celina. Samozřejmě, asi každý objevil nebo má ve sbírce nějakou celinu, která v katalogu chybí nebo jistou dobu chyběla.

Ale co u nových vydání? Novinkovou službu u celin různých států má k dispozici asi málokdo a při stále masivnějším zapojení nových technologií, zavedení písmen místo číslic na známky a neposlední řadě i soukromých společností do přepravy pošty se mi stává, že stále častěji tápu. A asi nejen já.

V České republice bych uvedl příklady dva, odpovědní zásilky a různé „tisky“ v pravém rohu obálky s logem České pošty a označením P.P, OP, OJ, doplněné číslem a rokem povolení. První jsou ukázky domácí, takže ty nejjednodušší.

Jednu evropskou z Itálie reprodukuji na dalším obrázku. Jde o dvouokénkovou obálku, podobné, zaručeně celinové (dvouokénkové) vydávají např. v USA.

Tisk černý, rozměr 230x115 mm, papír bílý, podtisk uvnitř obálky šedý, na rubu kód 03MC6PRI1

Prosím naše čtenáře o jakýkoliv názor, nebo nikdo ty úplně moderní věci nesbírá?

FRANKOVANÉ TELEGRAMY

Ve sbírkách se tento materiál vyskytuje zcela výjimečně. Sám mám z našeho území pouze několik kusů z období R-U. Po roce 1918 již nevlastním žádný. Toliko jako stručný úvod kratičkého článku, který mi zaslal zapálený sběratel a publicista „telegramní a telegrafní“ problematiky p. J. Pluner z Bechyně.

Mimořádně zajímavý je exemplář (viz foto z aukce obchodní společnosti Sarepta, s.r.o.) s doplatní známkou 30h, která měla být poplatkem za službu "poste restante" a to v době, kdy se sice vybíral u dopisních zásilek, ale na telegramy se toto ustanovení nevztahovalo. Inu i pošťák (telegrafní úředník) je jenom člověk a těch předpisů a nařízení bylo a je tolik, že se v tom často pletou i sami pošťáci. Naštěstí moderní počítačová technika mnohé eliminuje a to mnohdy i k údivu samotných přepážkových pracovníků.

TELEGRAM - TELEGRAMM

Drah Gattung ..... Dofet pod číslem Eingangsnummer .....

Eingelangt am
18 JAN 1926

beantw. 7877/129

Richard Pfau postlagernd znain

Juan 7877 - 129 Abund

Přijal na — Aufgenommen auf

vedení číslo Leitung Nr. ..... pracov. místě číslo Arbeitsplatz Nr. ....

pleilsorgeenthal 10-16, -18/1, -15, /55 =

= Vorfuehrung Landschau Montag zehn uhr fahrer
Schmidl Sonntag Abend znain hotel Skrupek .+

Tiskopis 769 z. u. (1-1924)

Přiznám se, že jsem panu Plunerovi s poplatky za PR trochu nevěřil a poslal jsem jeho článku sběrateli „Poste restante“ V. Malovíkovi. A dále jeho odpověď:

Textu nelze nic vytknout. Opravdu v letech 1925 - 1926 se podle lisabonské úmluvy **neměl** poplatek poste restante za telegramy vybírat.

Později pak po r. 1934 se naopak vybírat měl. Je zajímavé, že já mám 2 telegramy s poplatkem právě v letech 20. tých a nemám ani jeden v letech 30. tých.

Je ale jasné, že předpisy nebyly jednoznačné a poštovní úřady byly dokonce opakovaně upozorňovaly jak je to s poplatkem PR u telegramů.

ČSR TELEGRAMY

Ve zpravodaji CELINY č.2/2016 na straně 39 a dále popisuje J. Pluner telegramy s reklamou na rubové straně. Ze sbírky p. Miroslava Boušky jsem získal vyobrazení telegramu s reklamou firmy Kovář TD Tiskopis 769, č.ň. (I. – 1924) viz. obrázek.

Druh Gattung TELEGRAM - TELEGRAMM		Dočíslo s číslem Eingangsnr. 1
= horn Junior ehrlichstr 21 cechou slowakei reichenbergboehmen =		
Příjma / Aufgenommen auf vedení / Leitung Nr.		Služební údaje, směr dopravy Dienstliche Angaben, Beförderungsweeg
dne / am 17. 3. 1924	měsíc / Monat 3.	rok / Jahr 1924
Počet slov / yd. Worte 21 14 4/6 1.20 s		Podán dne / Aufgegeben am
sel artig und schrei nicht = tante lou +		

Tiskopis 769 č.ň. (I. – 1924).

Světla a spouštěče pro automobily a motorová kola. — Magnety. Zapalovací svíčky.		Licht- und Anlasseranlagen für Automobile und Motorräder. - Magnete. Zündkerzen.
KOVÁŘ PRAHA II., Telefon 4756. Filialka: Liberec, Siebenhäuserstrasse 46	Eisemann	A SPOL., KARLOVO NÁM. Č. 30. Telegr. Torpedo—Praha. Filiale: Reichenberg, Siebenhäuserstrasse 46

LEVNĚJŠÍ TELEGRAMY.
 Za snížené sazby se dopravují:

- Tiskové telegramy**, jejich obsahem jsou takové politické a obchodní zprávy, jež jsou určeny k tomu, aby byly uveřejněny v novinách. Přijímají se a dopravují zpravidla jen mezi 18. hod. a 9. hod. (tedy večer, v noci a ráno). Musí být adresovány denníkům, časopisům neb novinářským agenturám. Sleva sazeb asi 50% (Blížší viz v Telegrafním sazebníku).
- Nespěšné zámořské telegramy** se dopravují do zámoří za slevené sazby (50%) s pořadím po obyčejných soukromých telegramech. (Blížší viz v Telegrafním sazebníku).
- Listovní telegramy** se dopravují jen v noci jako obyčejné telegramy a ráno se doručují jako obyčejná psaní. Slovné (ve vnitrozemí) 10 h, nejméně 4 Kč. (Blížší viz v Telegrafním sazebníku).

BILLIGERE TELEGRAMME.
 Zu ermäßigten Taxen werden befördert:

- Presstelegramme-Zeitungstelegramme**, deren Inhalt solche politische und Handelsnachrichten bilden, welche zur Veröffentlichung in den Zeitungen bestimmt sind. Diese Telegramme werden grundsätzlich zwischen 18:00 und 09:00 Uhr (also abends, nachts und früh) angenommen und befördert. Sie müssen an Tagesblätter, Zeitschriften oder Zeitungsagenturen adressiert sein. Taxermäßigung ungefähr 50%. (Näheres siehe im „Telegrafní sazebník“ — Telegraphentarif.)
- Nichteilige Übersee-telegramme** werden in Übersee-verkehrsrelationen gegen ermäßigte Taxen mit dem Range nach den gewöhnlichen Privattelegramme befördert. (Näheres siehe im „Telegrafní sazebník“).
- Brieftelegramme** werden nur in der Nacht als gewöhnliche Telegramme befördert und werden früh wie gewöhnliche Briefe zugestellt. Die Wortgebühr beträgt (im Inlande) 10 Heller. Telegramm-Taximum 4 Kronen. (Näheres siehe im „Telegrafní sazebník“).

Tuto reklamu obstarává „MAGISTRÁLA“ s. r. o., Praha II., Václavské nám. 24.

Ozdobné telegrafní blankety v době protektorátu ČaM

nové poznatky

Sběratelský zájem o telegrafní blankety, stejně tak jako i o ostatní tiskopisy pošty, není velký. Jediný, z mých příspěvků na téma telegramy, který získal nějaký, sběratelsky použitelný, ohlas byl příspěvek o ozdobných telegrafních blanketech období protektorátu ČaM. Dovolím si tedy, dosud publikované (1), doplnit o nově získané poznatky. I nadále ale považuji přehled informací za neúplný a budu vděčný za jakékoli nové informace.

Obliba některých tiskopisů (2) byla enormní (Lx 1,3,5,8) a dochovalo se jich velké množství. Jsou to zpravidla blahopřání ke sňatku. Ta měla velkou oblibu a byla uchovávána. U jiných potom můžeme hovořit o vcelku vzácném materiálu. Za ty bych považoval především vzory soustrastné (Lx 4 a Lx 13). Navíc zřejmě i tak zpravidla nebyly uschovány. Na svatbu lze vzpomínat i po mnoha letech, ale kdo nám kondoloval při úmrtí dědečka je po letech zpravidla vcelku nezajímavé. Mezi ty málo běžné lze zařadit i vzor Lx 9. Sportovní motiv neměl přeci jen tak velké uplatnění. Především tedy u těchto „vzácnějších“ vzorů lze v budoucnu ještě očekávat nové poznatky.

Zájemce o tyto tiskopisy prosím, aby si do přehledu doplnili následující:

a) V čísle tiskopisu je označení jazykové mutace “ n.č. “

Lx 5 (IV-1939)

b) V předtištěném textu není rok.

Lx 4 (II-1940)

d) V předtištěném textu je rok „194..“

Lx 4 (IV-1940)

Lx 9 (IV-1940)

Lx 13 (IV-1940)

Postskriptum:

Pro ty, co by se chtěli specializovat jedna zajímavost. Z poměrně velkého souboru telegramů, který jsem získal, jsem zjistil, že v Kolíně 25. dubna 1942 v 11,15 došel jeden balíček ozdobných tiskopisů označených Lx 1 (II-1941) a telegrafní úředník následně načetl další, se stejným označením (spekulace - mohlo to být i v jednom balíčku). Ptáte se, jak jsem se k tomu dopracoval a k čemu je tato informace užitečná? Telegramy, jak je obecně známo, jsou datované a číslované. Ty „dopolední“ mají bílý papír, ty následující pak nažloutlý. Jak jsem uváděl v předešlém příspěvku (1), nedostatek papíru byl důvodem ke zrušení této služby (3). Že se to projeví, ale i v rámci jednoho nákladu jsem dosud netušil. Tiskárna A.Haase v areálu Anežského kláštera v Praze (2) zřejmě nakupovala papír kde se dalo a zřejmě se nedalo ani na tuto jednu zakázku koupit stejný materiál. Předejdu námitce, že papíry, především pak působením světla, ochotně mění barvu. Celý soubor byl uložen pohromadě, má jednoho adresáta, vše bylo v obálkách a v perfektním stavu. Při ověření pod UV lampou je navíc zřetelně vidět odchylná struktura papíru, ty nažloutlé jsou výrazně zrnité. Zda se něco obdobného vyskytuje i u ostatních vzorů dosud netuším, nelze to ale vyloučit.

Odkazy, podklady, poznámky:

(1) Celiny 3/2016

(2) Pro Burda-auction.com exkluzivně Vilém Bulant

(3) Celiny 3/2004 Beneš st.

Korespondence slavných Kdo oblékal Pyšnou princeznu (1)

Mnohým to jméno nic neřekne, přesto ale byl Jan Kropáček (*1920 až +2001) mezi kostýmními výtvarníky pojem s obrovským talentem. Vystudoval pražskou Státní grafickou školu a pokračoval na herecké škole u E. F. Buriana. V průběhu roku 1941 získal své první herecké angažmá a současně pracoval i jako výtvarník na jevištních úpravách a kostýmech. Po roce 1946 odešel do Velké opery v Praze, kde pracoval již jako šéf kostýmní výpravy do konce divadelní sezóny v roce 1948. Po té přijal nabídku vedení Národního divadla v Praze a až do roku 1971 zde byl šéfem kostýmní výpravy. Pro divadla v celém tehdejší Československu realizoval více jak 560 kostýmních výprav. V letech 1952 až 1956 byl pedagogem na DAMU v Praze. Od roku 1966 spolupracoval s Československým filmem, pro který navrhl kostýmy pro 138 filmů, např.: Pyšná princezna /1952/; Slasti otce vlasti /1969/; Na kometě /1970/; Pěsti ve tmě /1986/; Tankový prapor /1991/; Obecná škola /1991/; Hanele /1998/ aj. Po roce 1970 spolupracoval jako kostýmní výtvarník s Československou televizí. Pravidelně se podílel až do roku 1985 na kolektivních výstavách kostýmních návrhů nejen ve vlasti, ale také v zahraničí,

Ve své době to byl mimořádně úspěšný a uznávaný muž a tak není divu, že když se 16.12.1949 ženil, že jen blahopřejných telegramů byly desítky. Podepsaný gratulant Rudolf Černín může, ale také nemusí být potomek slavného rodu. Věkově odpovídajícího toho jména jsem našel, ale třeba je to pouze shoda jmen.

(1) Zdroj <https://www.fdb.cz/>

telegram@post.cz

NEZAPOMEŇTE SI POZNAMENAT

LXIII. podzimní setkání Společnosti sběratelů celin při SČF se bude konat
21. října 2017 od 9,00 do 12,00 hod. v Domě odborových svazů v Praze 3.
náměstí W. Churchilla 2 ve velké zasedací místnosti.

V závěru minulého týdne jsem bohužel obdržel dvě smutné zprávy. Naše řady opustili naši dlouholetí členové.

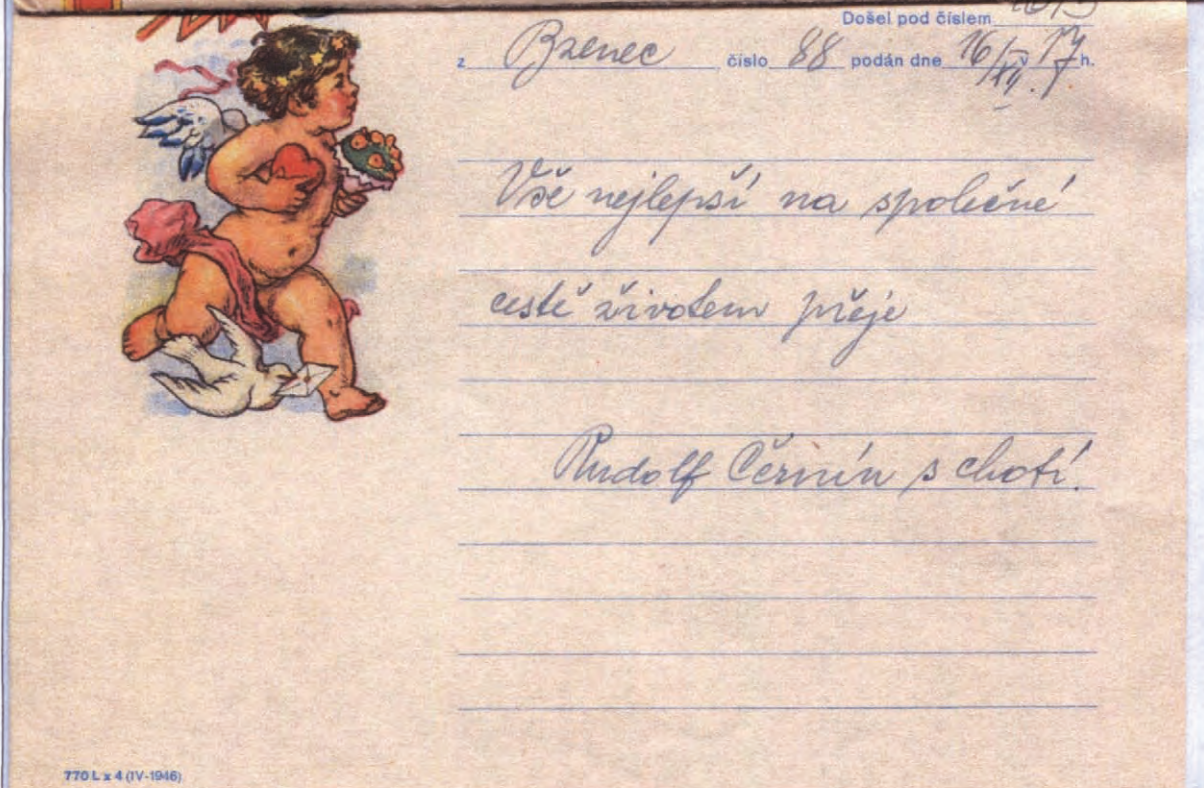
12.8. pan Mgr. Stanislav Nahodil, ve věku nedožitých 80ti let

19.8. pan RNDr. Juraj Rázga, ve věku 75ti let.

777 L x 4 (I-1948)

Došel pod číslem

2. Praha číslo 88 podán dne 16/12/79 h.

Vše nejlepší na společné
cestě životem přeje

Rudolf Červín s chotí

770 L x 4 (IV-1946)

Obálka 777 L x 4 (I-1948)

telegram 777 L x 4 (IV-1946)

Korespondence slavných Trochu nepoštovní Paar

Vykládat filatelistům kdo byli Paarové je nošení dříví do lesa. Paarové začali na začátku 16. století provozovat poštovní služby a tím nesmazatelně vstoupili do povědomí i nás, filatelistů. Mnoho členů tohoto rodu, ale dosáhlo mimořádných úspěchů i na dalších postech. Jedním z nich je Eduard (5. 12. 1837 - 1919), jeden ze synů knížete Karla. Vstoupil do dějin jako generální pobočník císaře Františka Josefa I. Tuto funkci zastával nepřetržitě od roku 1886 až do smrti císaře (1916). Měl hodnost generála jízdy a císař ho v roce 1900 dekoroval Řádem zlatého rouna. Byl to on, kdo jako první informoval císaře o zastřelení následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este a jeho ženy v Sarajevu. Jeho jméno nesl 2. dragounský pluk, který byl český (v plném stavu cca 1100 mužů a 1100 koní). Přiložený fragment telegramu je blahopřání, k jmenování do této mimořádné funkce, od Wilhelma, prince pruského.

telegram@post.cz

Lapszám: 34
Vezeték száma: 17

feldmarschl lieut.
graf paar budapest =

ev. hó 1888
és
nap
óra
percz
napszaka

A külföldnek küldött:

Felvette:
vezeték hó és nap óra, percz napszaka

Távirtelep: BUDAPEST KÖZPONT

Hivatalos megjegyzések

Sürgős távirat: ..... (S)
Küldőnek fizetve: ..... (XP)
Válasz fizetve: ..... (RP)
Sürgős válasz fizetve: (RPD)
Nyitva kézbesítendő: .. (RO)

Feladási állomás	penztári szám	osztály	szó	jegy	díj	hó és nap	óra	percz	napszaka
sss budapest de potsdam	691	14	10/4	4	15	n			

gratulire herzlichst zum generaladjutanten =
wilhelm prinz von preussen +

omatta Hornyánszky V. Budapest

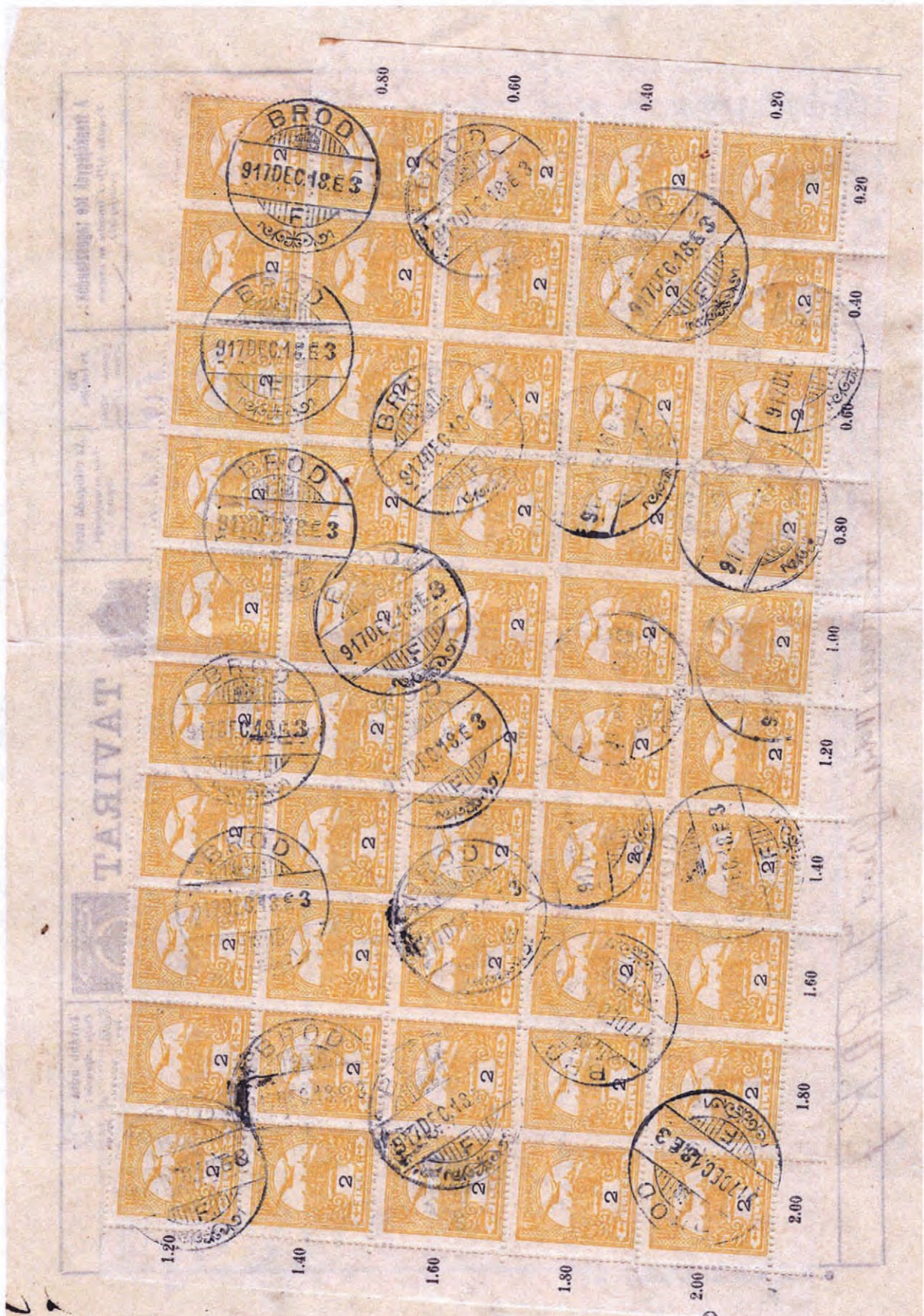
Sbíráám.cz

*FOS spol. s r.o.
Francouzská 9
(vchod Blanická)
PRAHA 2
CZ - 120 00*

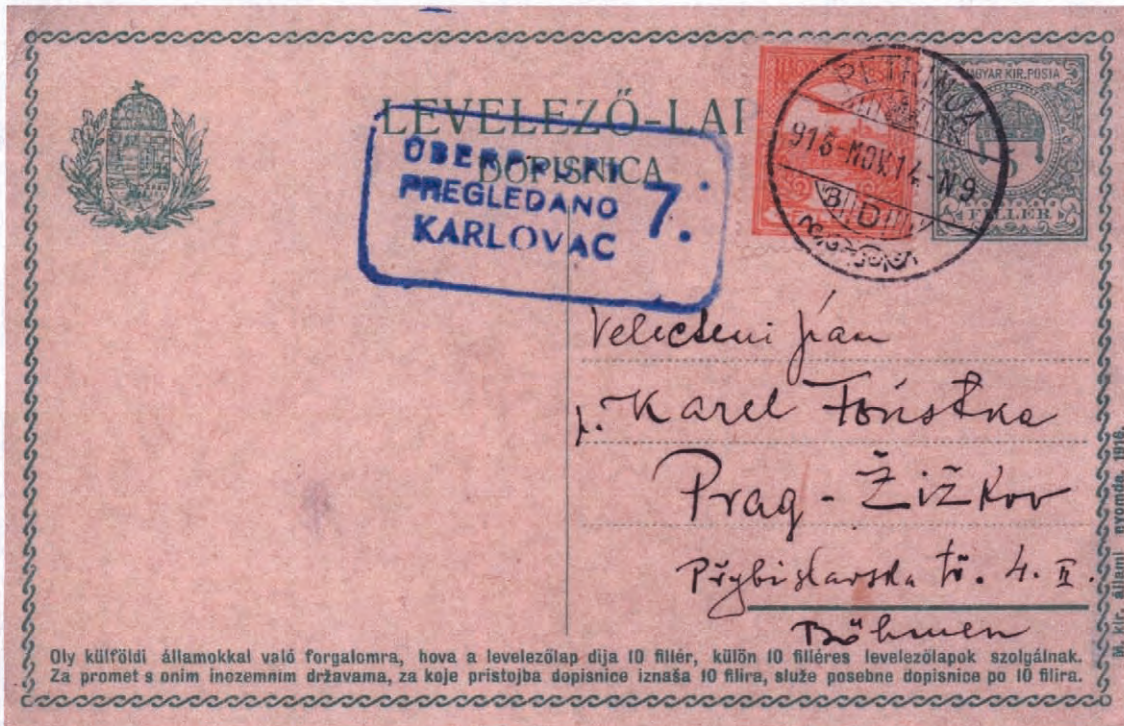

znehodnoceno škrtem modré pastelky, na rubu 50-ti blok 2f Turul, vč. okrajů s počítadli a označením desky v levém dolním rohu, znehodnoceno BROD 18.15.1917. Že jde o mimořádný kus svědčí i skutečnost, že v katalogu Michel nejsou použité tegramy vůbec hodnoceny.

JUGOSLAVIE

Sbírání celin Jugoslávie je mimořádně zajímavé, zvláště když si člověk přibere její předchůdce i následovníky. Dnes dvě ukázky celinových dopisnic z let 1916 a 2002.

Uherská dopisnice MiP.47 z r.1916, vytištěná známka Svatoštěpánská koruna 5f zelená, nápisy maďarsko-chorvatské. Doplnčková frankatura 3f Turul, znehodnoceno denním razítkem PETRINJA, otisk cenzurního razítka Karlovac.

Dopisnice Jugoslavie z r.1995, s doplnčkovou frankaturou známky Černé Hory (2002) 0,05eu, zasláno 19.3.2002 z Herceg-Novi do Srbska.

MARTINIQUE

Jako integrální část Francie je Guadeloupe i Martinique součástí Evropské unie s postavením tzv. „nejvzdálenějšího regionu“.

Je pravda, že novým celinám se náš zpravodaj moc nevěnuje. Vyjimku tvoří pouze celiny České republiky, ale o ty dnes nejde. Do své sbírky celin Francouzských kolonií se mi jedna „novinka“ podařila získat. Jde o celinovou obálku Martiniku, odeslanou v r.2004 z Guadeloupe do Prahy. Doplňková frankatura známek Francie v hodnotě 1eu. Tisk známky i doplňujících obrázků a textů je vícebarevné, velikost obálky je 219x110 mm, papír bílý, uvnitř podtisk LA POSTE. Myslím, že jako celek působí docela estetickým dojmem.

O MALÉM VÝROČÍ NA DRUHÉM KONCI SVĚTA...

Jak jsem již několikrát ve svých příspěvcích do Celin psal, je vyhledávání vhodných ilustrací celin pro články stále obtížnější, zajímavých celin je v internetových nabídkách stále méně a ve svém výsledku se to odráží i ve výběru témat o čem psát. Jedno zajímavé výročí jsem, ale našel a tak o něm pár řádek a ilustraci přikládám. Připomínka tohoto výročí, které připadá na letošek pochází zase z daleké ciziny a před pár lety jsem o tom také něco málo napsal do Celin.

Nevím, zda si někdo ze čtenářů Celin ještě vzpomene na článek věnovaný historii pošty TIN CAN MAIL, která před II. světovou válkou byla jedním z celosvětových lákadel tehdejšího filatelistického trhu. Detailně o historii této exotické pošty psát nebudu, připomenu jen její neplánovaný konec, který nastal 9.zářím 1946, kdy sopečný výbuch zdevastoval ostrov Niufo'ou natolik, že muselo být během několika měsíců vysídleno veškeré obyvatelstvo ostrova na bezpečnější místo, na ostrov Eua. Oba ostrovy, Niufo'ou i Eua patřily a patří tichomořskému království Tonga, které se spolu s Novým Zélandem na tehdejší evakuaci podílely. Celá událost se později stala vhodným tématem pro známková vydání nyní již samostatné (od r.1983) známkové země Niufo'ou (viz Mi 23 až 26, Mi 308 až 317) a další vydání, mající vztah k této události. Evakuace to nebyla jednoduchá, protože místní obyvatelé i po devastaci ostrova evakuaci odmítali a několik místních zarytých odpůrců naháněli policisté evakuujících zemí ještě více než rok po katastrofě. Celkem bylo z ostrova během r.1947 několika transporty odvezeno všech 1230 obyvatel, převážně novozélandskou motorovou lodí M.V. Matua. Poslední transport provedla až 9.října 1947 tonžská královská jachta Hifofua. Dnes je ostrov znovu osídlen částí původních rodin, které se směly znovu vrátit až v r.1957 (a to je druhé „sedmičkové“ výročí této události). Od výbuchu v r.1946 je sopka zatím v klidu. Během let vzniklo několik pokusů o obnovení pošty TIN CAN MAIL, ale žádný z nich nebyl úspěšný - duch tohoto originálního poštovního spojení s léty vyvanul, poštu dnes vozí na ostrov i zásilky z něj malý letoun královské letecké společnosti AIR TONGA. A tak jednou z mála připomínek stavu krátce po katastrofě je zvláštní obálka, vydaná v sídle království Tonga, Nukualofě, na které je nalepena známka s portrétem královny Salote,

1. Stará britská celinová obálka pro Levantu, hodnota 40 paras, doplacená známkou stejné hodnoty. Zásilka byla odeslána doporučeně 28.3.1896, z tehdy ještě Konstantinopole do Brna. Cena celistvosti není lacinou záležitostí, ale na podívání paráda.

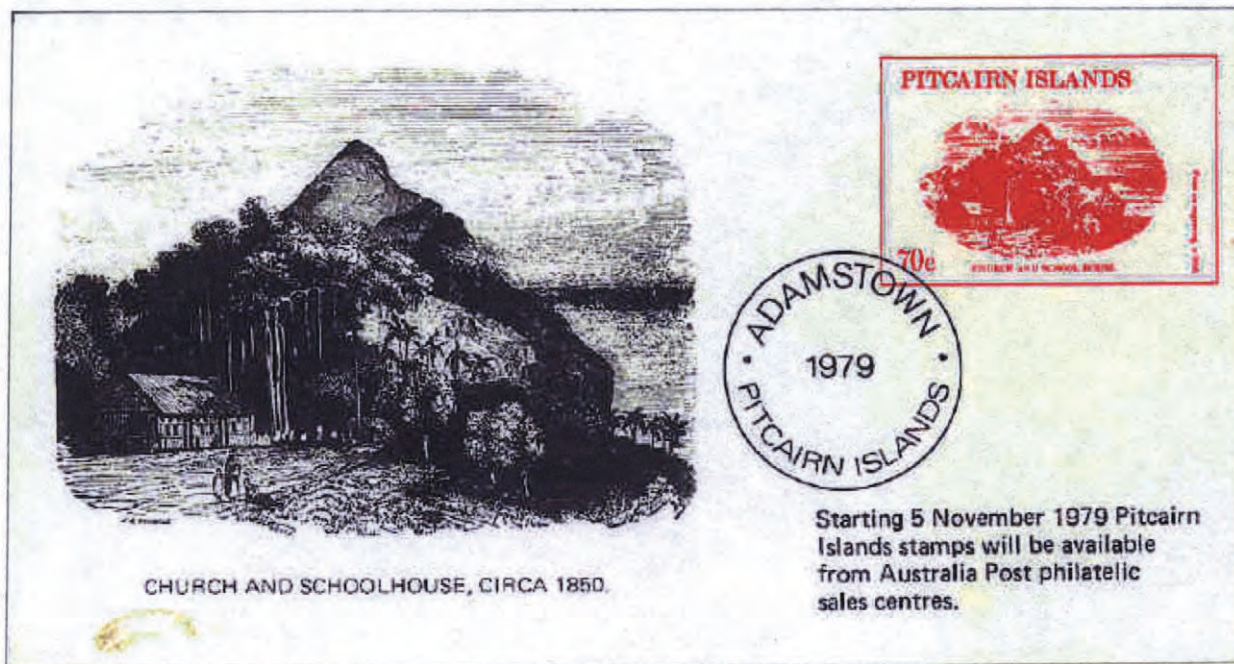

2. Zvláštní dopisnice, vydaná se souhlasem ředitele Royal Mail k experimentálnímu letu Alana J. Cobhama z Londýna do Kapského Města (16.11.1925 – 13.3.1926). Na tomto letu měl letoun DH 50J (G – EBFO) tehdy 17 zastávek a byla vlastně průzkumným letem pro společnost Imperial Airways a předobrazem trasy její budoucí „africké“ linky. Celina to sice není, karta je to ale ceněná a těch, které skutečně prošly celým letem až do Kapského Města mnoho není (jen pár desítek). Výplatné karty bylo jen 11/2 d. Docela hezký kousek.

3. Přiznám se, že jsem nikdy neslyšel, tím méně viděl nějakou celinu z jedné nej-osamělejší světové výspy, ostrova Pitcairn, ale dnes je všechno jinak. Dopisnice, hodnoty 70 australských centů, existuje. Byla vydána na objednávku pitcairnské pošty již 5.11.1979.

Dopisnici vytiskla australská pošta a tato první dopisnice nese „otisk“ razítka jediné pošty na Pitcairnu – Adamstown. Kuriozita, o které jsem nikdy neslyšel a jistě nejen já. Tak se na ni podívejte....

Ted' se vraťme k normálním celinám. Vždycky mě potěší, pokud se někde v nabídce nějaká celina z dávných let, která byla adresovaná do ČSR. Jednu takovou jsem i tentokrát našel a byla odeslána z keňského přístavu Mombasa do Prahy 26.4.1937. Zásilka s použitím 15c celinové dopisnice byla doplacena 20c známkou s portrétem George V (tehdy již málo používanou). Zásilka putovala nejprve místní linkou WA do Kisumu, kde byla naložena do tehdy jednoho z velkých hydroplánů S 23, létajících tehdy na „africké“ lince IA a odvezena do Alexandrie, kde byla zásilka znovu přeložena a odvezena jiným hydroplánem S 23, létajícím na úseku mezi Alexandrií a terminálem Imperial Airways v Hythe u Southamptonu. Zásilka neletěla z Alexandrie daleko, jen do Atén, kde byla znovu přeložena a kde obdržela razítko řecké finanční správy a po naložení do nějakého kolového letounu putovala přes Balkán a Vídeň do Prahy, Soukenická ulice. Zásilka nese pěkná razítka a celkově se tak pěkný kousek staré zásilky často nevidí.

5. Poslední ukázka pochází také z Afriky, jde o celinovou obálku BASUTOLANDu hodnoty 4d. červená s doplňkovou frankaturou 1d George V, nepřepřavovala ji ale Imperial Airways, nýbrž místní South Afrika Airways (SAA). Podána byla 4.7.1935 v Basutsku, v místě Qutingu a adresována do Bloefountainu, kdysi SWA, dnes Namibie.

Amicus
spolek známkářů

www.amicus09.cz

email: amicus09@centrum.cz

ALFAFILA, s.r.o.
Václavské náměstí 28
pasáž U Stýblů (Alfa)
110 00 Praha 1
CZ – Česká republika
tel.: 224 235 457
<http://www.alfafila.cz>

burda auction
aukční dům

Kontakty:

Tel.: +420 777 466 790

E-mail: info@burda-auction.com

Web: www.burda-auction.com

Adresa: **Dejvická 306/9, 160 00 Praha 6**

Provozní doba:

Pondělí a středa 9:00 - 12:00 | 13:00 - 17:00

CELINY – Zpravodaj Společnosti sběratelů celin při SČF je určen pro potřebu členů společnosti. Za původnost příspěvků a jejich obsah si odpovídá každý autor.

Jazyková úprava není prováděna. Uzávěrka čísla : 25.8.2017

Do čísla 2/2017 přispěli pánové: M.Bělina, J.Krátký, V.Malovík, J.Pluner, V.Raichsfeld. Technická pomoc A.Náprstek – Filaso.

Předseda společnosti a korespondence : J.Starec, e-mail : hokat@seznam.cz

Zpravodaj rediguje: Ing. Jan Krátký, Hudečkova 2, 140 00 Praha 4, e-mail:

honzakratky1@gmail.com

Distributor : Ing.Milan Černík, P.O.Box 243, Praha 6, 160 41, e-mail:

icernik@volny.cz, 222951796

Hospodář : Ing. Pavel Švejnar, e-mail : svejnar@chello.cz

<http://www.celinari.cz>

**Pozor změna banky. nové číslo účtu SSC na moje jméno u ČS je:
228655319/0800.**

Do zprávy pro příjemce uvádějte, prosíme, vždy Vaše příjmení a jméno. Jako variabilní symbol uvádějte, prosíme, vždy číselný údaj, který najdete na adresním štítku zasláního Zpravodaje, uvedený na 2.adresním řádku. Roční členský příspěvek pro členy s doručovací adresou v ČR činí 130,- CZK, pro členy s doručovací adresou mimo ČR činí 170,- CZK.

Uzávěrka čísla : 25.8.2017

c Společnost sběratelů celin SČF